

**ואתם הדבקים
בה' אלקיכם חיים**

ל"ג בעומר תשנ"ג

אשריכם ישראל

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, ואומר (ירמיה י"ז י"ג) מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל (ויחזק ס"ב).

נראה לבאר בעז"ה דהנה כתיב (משלי ג'
י"ח) "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר", ויתבאר על פי מה דאיתא במדרש תלפיות (ענין אפוד, נשם ספר שלטי גבורים) ששמו של זבולון היה חקוק באפוד על אבן יהלום, והוא 'דיאמנט', ובטבע הדיאמנט הוא קשה מאוד ודוחה לאחור הפטיש שמכה בו, ולכן ניתנה לזבולון שעוסק בפרקמטיא כדי שיששכר יעסוק בתורה, כי כשם שהיהלום הוא קשה עד שדוחף אחור הפטיש המכה בו, כך זבולון לעולם היה לבו שלם במה שהיה זן ומפרנס ליששכר, ומעולם לא נשברה לבו על זה ולא נכנס בו שום חרטה, אף על פי שהיה מסכן את עצמו לזון את יששכר, עיי"ש דב"ק.

נמצא שסגולת הדיאמנט שבכל מקום שהולך ובכל מה שעובר עליו אינו נשבר ואינו נשתנה לעולם. ומי שהוא מאושר בעצם, מעמדו של אושר אינו

נתפעל ממאורעות העולם, כי יש לו אושר עצמי שאינה תלויה בדבר, ואינו נפרד ממנו לעולם. ולכן כתיב ותומכיה מאושר, כיון שהתומך תורה כזבולון, הוא בחינת מאושר, שיש בו ענין פנימי ותוקף הלב שלא תשתנה ולא תשתבר עולמית.

וכן בני ישראל, שיש באותיות ישראל אותיות אשרי, והתורה מתחילתה בבראשית שיש בה אותיות אשרי, שעל ידי כח התורה, בני ישראל הם מאושרים, שיש בקרבם תוקף פנימי שלא תתבטל לעולם, ועל זה נאמר אשריכם ישראל, שיש בהם בחינת אשרי ומאושרים הם בנקודה פנימית.

תורת הסוד - סוד החיים שבקרב האדם עצמו

להרחיב הדיבור, נקדים מה דאיתא מהרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין צדוק"ל (עיי' פרי נדק ל"ג בעומר ומיוס כ"ט) ששכונות הוא קבלת התורה לתורת הנגלה, ול"ג בעומר הוא קבלת התורה לתורת הנסתר. ויש להבין למה בקבלת תורת הנגלה היה בקולות וברקים (שמות י"ט ט"ז), וכפה הקב"ה עליהם הר כגיגית (שם פ"א), והיה הכל בקול רעש גדול, ועל קבלת תורת הנסתר לא נזכר דבר.

והנראה בס"ד

בספד כל איש ישראל א' התורה שבכו לנו מדור דור, ב פעולה שפועל ג נעשה תורה החי עכד"ק. וזה בחי מצפונות לבו ג תורת הסוד לז לקבלת התורה ד, כיון שעצם מצפונות לבו ג ספונה וחחומה תורת הסוד ג

ובדרך זה יובן ש: שני יוחאי יצתה בתינו הוא עצם החיים תורת הסוד הוא שיש בקרב לב

המשכת הביטו

בספה"ק תורה הפסו עשכ בשדך לבה בין עולם האצילו יצירה ועשיה. בריאה יצירה שהנבראים יודעי חיותם מהשי"ת הרגשה שלימה, האצילות יש הרג

עולם, כי יש לו אושר
ז בדבר, ואינו נפרד
תיב ותומכיה מאושר,
כזבולון, הוא בחינת
יין פנימי ותוקף הלב
ו חשתבר עולמית.

יש באותיות ישראל
י, והתורה מתחיל
אותיות אשר, שעל
ישראל הם מאושרים,
פנימי שלא תתבטל
מר אשריכם ישראל,
זשרי ומאושרים הם
פנימית.

וד החיים שבקרב
עצמו

נקדים מה דאיתא
ר' צדוק הכהן
מי לדיק ל"ג בעומר וסוס
ת הוא קבלת התורה
בעומר הוא קבלת
ור. ויש להבין למה
היה בקולות וברקים
הקב"ה עליהם הר
יה הכל בקול רעש
רת הנסתר לא נזכר

יתבטלו במציאות, וכל חיותם תלויה בו
יתברך.

ועש"ב מרמז על ההמשכה מאצילות
ולמטה, שאות ש' שבאמצע
מורה על עולם החכמה, ושם ע"ב הוא
שממשיך ממנה ולמטה, וזה שהבטיח
הקב"ה ונתתי עש"ב בשדך לבהמתך,
שאף בני אדם שהם ככהמה ואין להם
השגה אלקית, ישפיע להם ההרגשה שכל
חיותם תלוי בו ית', עכד"ק.

וההרגשה של התבטלות לה', צריך
להיות כמו התבטלותו של
דג במים, כשם שלא שייך לומר לדג
שיצא מן המים מעט, אף אם יבטיח לו
שלא יקרה לו מאומה על ידי שינתק מן
מקור חיותו שהוא המים, כי מציאותו
תלוי במים, וגם איש ישראל צריך לדעת
שכן הוא התקשרותו וחיותו מהשי"ת,
ובלעדו יתבטל לגמרי (פי' ברטת סא):

והנה, שמענו מאא"ו וצוק"ל כשם אא"ו
הגה"ק מקאמאראנא וצוק"ל שרבי
שמעון בר יוחאי היה נשמתו מאצילות,
וגם שמענו מאא"ו וצוק"ל שעולם
האצילות נקרא עולם הראיה, ועולמות
התחתונים הם בכחי' שמיעה (פי' ספיק"ק למ
זה, קו). ואם כן יש להתבונן למה נקרא
שמו של רבי שמעון בר יוחאי בלשון
שמיעה, הלא נשמתו מעולם האצילות
שהוא עולם הראיה?

אלא יש לומר שכחו וסגולתו של רבן
שמעון בר יוחאי הוא להמשיך
ההרגשה של ביטול במציאות להשי"ת גם
לא לו שהם בבחינת שמיעה, והוא גילה

והנראה בס"ד על פי מה דאיתא
בספיה"ק בית יעקב, שאצל
כל איש ישראל יש ב' בחינות של תורה,
א' התורה שבכתב ושבעל פה המסורה
לנו מדור דור, ב' כל מעשה שעושה וכל
פעולה שפועל שהוא בתוך גודי התורה
נעשה תורה החקוקה על לוח לב האדם,
עכד"ק. וזה בחינת תורת הנסתר שבתוך
מצפונות לבו של אדם. ולכן בקבלת
תורת הסוד לא הוצרכו בני ישראל
לקבלת התורה בקול ה' בכח (מפליס כ"ט
ד), כיון שעצם קבלת התורה הוא גילוי
מצפונות לבו של אדם, ותורת הסוד
ספונה וחתומה בתוך האדם, וקבלת
תורת הסוד הוי רק גילוי מילתא
בעלמא.

ובדרך זה יובן מה דאיתא בווה"ק (ח"ג
טו) שנשמתו של רבי שמעון בר
יוחאי יצתה בתיבת 'חיים' כי הסוד שגילה
הוא עצם החיים של איש ישראל, וגילוי
תורת הסוד הוא גילוי החיות האלקית
שיש בקרב לבו של כל איש ישראל.

המשכת הביטול להשי"ת בעולם הזה

בספיה"ק תורה אור (משפטים) מפרש
הפסוק (דברים י"א ט"ו), ונתתי
עשב בשדך לבהמתך: כי הנה יש חילוק
בין עולם האצילות לשאר עולמות, בריאה
יצירה ועשיה. דבעולמות התחתונים
בריאה יצירה ועשיה, אף על פי
שהנבראים יודעים בידיעה ברורה שכל
חיותם מהשי"ת, אין דבר זה אצלם
הרגשה שלימה, מה שאין כן בעולם
האצילות יש הרגשה שלימה, שבלעדי ה'

ההרגשה של התבטלות דאצילות אף לאלו ששורש נשמתם מעולמות שתחת אצילות. ושמה קא גרים ליה, שמעון, אף אלו שהם בבחינת שמיעה, בר יוחאי, בכחו ובכח תורתו יוכלו להרגיש חיות דאצילות, דהיינו הביטול לאלקות באופן של נשמה דאצילות.

לב אחד לאבינו שבשמים

ומעתה נבוא לפרש מאמר המשנה אמר רבי עקיבא, מלשון עקביים, היינו אף לבני ישראל שהם בבחינת עקביים ודיוטא נמוכה, אשריכם ישראל, יש בכם חקיפות ואישור פנימי שלא תתבטל לעולם, וזה המשך של מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל, כי כשם שהטובל במקוה בטל ומסוכב לגמרי במימי המקוה, כך צריכין בני ישראל להרגיש התבטלות הזאת להקב"ה וכמשל דגי הים שיונקים חיותם מהמים. והרגשה זו מושגת על ידי גילוי התורה הפנימיות שכלב האדם.

ואינו מספיק לאדם שירגיש שעצם חיותו תלוי בהש"ת, אלא גם כל מעשה מצוה שעושה לא יחזיק טיבותא לנפשיה על מה שעשה, כי הכל מה'.

ואיתא בספה"ק פרי צדיק (ל"ג בעומר, טז) ש, שמליל התקדש חג פסח עד

פסח שני יש בחינת אתערותא דלעילא, ובשבוע שלאחריו נתהפך מאתערותא דלעילא לאתערותא דלתתא ואז ישנם שתי הבחינות ביחד, ובסיום ימי הספירה הם בחינת אתערותא דלתתא לגמרי, עיי"ש. ול"ג בעומר חל בשבוע שיש הבחינה האמצעית וישנם שתי הבחינות כאחד, להורות שבאלו הימים צריכין להשיג שכל ההשתדלות שאנחנו משתדלים באתערותא דלתתא, הוא באמת מה' שבמקור הכל הוא אתערותא דלעילא, ואז יהיו לבכנו בחינת ל"ג בגימ' ל"ב א' ל"ב אחד לה' יתברך. ועל ידי שנבוא להכרה זו נזכה כמדה כנגד מדה, ובכן יחשוב הקב"ה כל האתערותא דלעילא שלו, כאילו אנחנו עשינו.

ואיתא בחיקונים (ג) שבכל ספירה יש שער להכנס לאותו ספירה. וכאשר אין האדם רואה כראוי ח"ו, אינו יכול למצוא הפתח כמו שכתוב (נחשית י"ט י"א) ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח.

וכמו כן על דרך זה יש פתח להכנס אל הלב, ובל"ג בעומר נפתחו עינינו לראות פתח הלב ולגלות התורה שיש בתוך עצם לבו של האדם. ועל ידי השמיעה, נוכל לזכות לבחינת רבי שמעון בר יוחאי, בחיות פנימי, אכ"ר.

ששים רבוא נט רבוא :

ופפרתם לכם הביא שבע שכתות תמי השבת השביעת והקרבתם מנחה ט"ז. ודרשו חז"ל שתהא ספיו

הנה, אא"ז ה ממעזבוז פירש הפסוק (טמ כל עדת בני יש הדברים אשר צו ישראל ל' נטריק אותיות ל' תורה וכל נשמה שור האותיות שכתור את כל עדת בני ששים רבוא נש אותיות התורה, הדברים אשר צו הם הדברים אשר ישראל הם א

ואיתא בגמרא עקיבא תלמיד חכם ואני